

Rosiju bija nogurdinājusi sajūta, ka viņa te neiederas.

Rosijas lūgšana

Lūsija Stīvensone Jūela
(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Rosija nosvieda savu mugursomu uz grīdas. Tikko bija noslēgusies otrā mācību diena viņas jaunajā klasē. Un tā nebija nekāda labā diena.

„Kas noticis?” mamma vaicāja.

Rosija atkrita dīvanā. „Daži bērni no manas klases pateica man kaut ko nejauku,” viņa teica. „Par manu brūno ādas krāsu.”

Skolā nebija daudz bērnu ar tādu pašu ādas krāsu kā Rosijai, tādēļ viņai šķita, ka viņa tur neiederas. Taču apcelšanas dēļ viņa jutās vēl simtkārt sliktāk.

Mamma šķita noraizējusies. „Man žēl,” viņa teica. Viņa apskāva Rosiju. „Es aprunāšos par to ar tavu skolotāju.”

Taču nākamajā skolas dienā

Rosija jau atkal tika apcelta. Viens no klasesbiedriem izturējās pret viņu nejauki visu dienu.

Tas Rosiju skumdināja. Taču viņa juta arī dusmas. Dažreiz, kad viņš izturējās pret viņu rupji, Rosija viņam atcirta. Taču tas neuzlaboja viņas omu.

Kādu dienu, atgriežoties mājās no skolas, Rosija tūlīt aizskrēja uz

savu istabu. Apcelšana bija viņu nogurdinājusi. Viņu bija nogurdinājusi sajūta, ka viņa te neiederas. Viņa iespieda galvu spilvenā un apraudājās.

Ko lai es iesāku? viņa domāja. Viņa negribēja tā justies visu atlikušo mācību gadu.

Rosija noslaucīja asaras. Tad viņa palūkojās augšup — uz nelielo Jēzus statujīņu, kas stāvēja uz viņas grāmatplaukta. Mamma to Rosijai bija iedevusi, lai palīdzētu viņai atcerēties par Jēzu.

Varbūt man vajadzētu lūgt? viņa nodomāja. Viņa noņēma uz ceļiem un salika rokas lūgšanā.

„Mīļais Debesu Tēvs, es jūtos ļoti sāpināta. Mani klasesbiedri izturas pret mani nejauki manas brūnās

ādas krāsas dēļ, un es jūtos briesmīgi. Lūdzu, palīdzi man!”

Stāstot Debesu Tēvam par savām izjūtām, viņa jutās labi. Viņa zināja, ka Viņš klausās. Sirdi pārņēma siltums, un viņa jutās mīlēta — it kā būtu ievīstīta mīkstā segā. Viņa juta, ka viņai ir skaista ādas krāsa. Viņa ir Dieva bērns, un Viņš viņu mīl.

Beidzot lūgšanu, Rosijai ienāca prātā kāda doma. Varbūt viņa var darīt ko vairāk, lai palīdzētu uzlabot gaisotni skolā?

Nākamajā nedēļā Rosija un viņas mamma aprunājās par klasē notiekošo ar cilvēkiem, kuri bija atbildīgi par skolu. Rosija centās palīdzēt citiem skolēniem, kuri tika apcelti, un sadraudzējās ar viņiem. Viņa centās ignorēt zēnu, kurš viņu apcēla. Un svētdien, esot baznīcā, viņa dalījās savā liecībā par to, ka Debesu Tēvs mīl ikvienu.

Nebija tā, ka skolā viss uzreiz uzlabojās. Taču, kad gāja grūti, Rosija atcerējās savas izjūtas lūgšanas laikā. Viņa ir Dieva bērns, un viņa ir mīlēta. Un, pateicoties tam, ka viņa to zina, viņa spēj paveikt jebko. ●

ŠONAS DŽ. C. TENIJAS ILLUSTRĀCIJAS

ROSIJAS IETEIKUMI RASISMA IZSKAUŠANAI

RASISMS ir netaisna izturēšanās pret citiem cilvēkiem viņu ādas krāsas vai izcelsmes dēļ. Lūk, tas, ko tu vari darīt:

- Atceries, ka tu esi Dieva bērns.
- Izturies pret visiem mīloši, laipni un cieņpilni. Paturi prātā, ka arī viņi ir Dieva bērni.
- Ja tu tiek apcelts vai redzi, ka kāds cits tiek apcelts, pastāsti par to kādam pieaugušajam. Iestāties par sevi, taču neizturies nelaipni pret tiem, kuri tā izturas pret tevi.
- Dalies savā pieredzē ar citiem. Palīdzi viņiem sajūst, ka viņi nav vieni.
- Iestāties par tiem cilvēkiem, pret kuriem citi izturas netaisni. Sadraudzējies ar viņiem.